

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszútúti és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergeipiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4-5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adandók.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Janus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Danbe G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Danbe G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. május 20.

(=) Az orosz birodalomhoz tartozó Finnország népe nemcsak nyelvi és ethnographiai rokonságban van velünk magyarokkal, hanem sok tekintetben sorsa, viszonyai is összehasonlíthatók a mi körülményeinkkel. Valamint Magyarországon évszázadokon át küzdött alkotmányért, úgy Finnország is csak nagy és hosszú küzdelmek után tudta azt elnyerni; s valamint mi magyarok alkotmányunkat, mint legdrágább kincsünket, féltettük mindenkor és féltjük most is, úgy a finn nép is mindent megtett a multban és minden lehetőt megkísérel most is alkotmányának megőrzésére.

Midőn e század elején Finnország véglegesen az oroszok birtokába került, akkor I. Sándor császár a finn nép autonómiáját ünneplésen és jogérvényesen elismerte, a mennyiben 1809-ben egy proklamációt bocsátott ki, melyben Finnország vallásának, törvényeinek és kiváltságainak megvédését megígérte volt. Ezen ígéretet úgy I. Sándor császár, mint utódai tiszteletben tartották és a finnek élvezhették szabadságukat. Politikai adminisztrációjuk éppen ezen időben összehasonlíthatatlanul jobb volt, mint a roppant orosz birodalom akármely másik provinciájában. 1863-ban II. Sándor császár összehívta a finn tartománygyűlést, mely azóta minden ötödik évben rendszeresen összeült. Sőt 1860 óta a finnek külön pénzt is veretnek.

Tizenhét évvel ezelőtt azonban, 1872-ben megindult a mozgalom Finnország russifikálására, azóta ezen mozgalom — bár lassan halad — folyton nagyobb és nagyobb arányokat öltött. Első sorban kötelezővé tették az orosz nyelvet az összes állami iskolákban. A finn alkotmány megszüntetésére irányuló törekvések komolyan számbavehetőkké csak akkor váltak, midőn a jelenleg uralkodó III. Sándor császár alatt a slavismus tulsulyra emelkedett. A mostani császár trónraléptekor ugyan szintén elismerte a finn alkotmányt s 1885-ben a tartománygyűlést egybe is hívta, azonban a folyó 1890-dik évi január havára az összehívás nem történt meg.

Ezen mulasztás természetesen nagy indignációt és bizalmatlanságot keltett, melyet még növelt azon körülmény, hogy a finn posta- és vasutadminisztrációt az orosz kormány a maga kezébe vette. A fölizgatott kedélyek megnyugtatósa céljából rövid idővel ezelőtt egy császári dekret jelent meg, mely a finn tartománygyűlést 1891 január havára hívja össze és melynek célja az elkövetett mulasztást mint tisztán feledékenységéből származottat feltüntetni. Félő azonban, hogy a jövő évre összehívott tartománygyűlés nem lesz nagyon hosszú életű, mert — a mint beavatott körökben állítják — a császár nem nagy sympathiával viseltetik az ilyen repraesentativ corporációkkal szemben.

S a finn nép — úgy látszik — érzi és tudja ezt és megkísérel mindent alkotmányának megvédésére. Így néhány nappal ezelőtt a tartománygyűlés bizalmi férfaiából egy küldöttség alakult, melynek feladata lett volna a császárt figyelmeztetni azon izgatottságra, melyet a finn alkotmányt fenyegető intézkedések létesítettek, és egyúttal arra kérni a császárt, hogy a meglévő alkotmányt továbbra is tartsa fenn. A küldöttség el is ment Pétervárra, de a császár elé . . . nem bocsátatták! A pétervári intéző körök tudtára adták a küldöttségnek, hogy annak mandátumát el nem ismerhetik. A mint a „P. L.”-ban olvassuk, a küldöttségnek csak egy tagja, Renwall érsek nyert audientiát a császárnál. A többi tagok már vissza is tértek Helsingforsba és nagyon érthető, hogy a küldöttség nyers visszautasítása az elégtelenséget és bizalmatlanságot csak növelni fogja.

Egy moszkvai lap sietett is a császárt figyelmeztetni, hogy ezen előzmények után szokásos nyári utazását Finnországba, tekintettel személyes biztonságára ez idén ejtse el. Igaz ugyan, hogy a lap azonnal megrovott azért, hogy az uralkodó személyének biztonságában kételkedni merészkedett; azonban mindamellett valószínű, hogy a császár az idei nyarat nem fogja Finnországban töltetni. Hogy pedig minő sors vár a finn alkotmányra, azt e pillanatban eldönteni még nem, de sejteni lehet.

Belföld.

A képviselőház május hó 14. és 16-iki ülésein a görög nyelvnek a gymnasiumokban való tanítását módosító törvényjavaslattal foglalkozott.

A tárgyalás menetét a következőkben ismer-tetjük:

Dr. Schwarz Gyula előadó közfigyelem mellett s gyakori tetszésnyilatkozatok által félbeszakítva az ügy fejlődésének történetét adja úgy hazánkban, mint a többi cultur-nemzeteknél, s azon eredményhez jut, hogy csupán a philologusok tanácsa által befolyásolt absolutistikus kormányok, de nem parlamentarisán képzett cultúrpolitikuskok decretálják a görög nyelv kötelező tanításának szükséges voltát. (!) A törvényjavaslat a gymnasiumi tanulókat terhelő nagy munkamennyiség könnyítését célozza, de a kisebbség számára alaposabb s mélyrehatóbb ismeretszerzést tesz lehetővé a görög nyelvben is, lehetővé teszi ezekre nézve a görög szellembe való behatolást. Ma a refermot a külföld egy része talán még mosolygathatja, holnap bizonyára meg fogja irigyelni.

Kovács Albert betérjesztett külön véleményének indokolásában hevesen támadja meg a javaslat mellett felhozott érveket s a minisztert, ki ezeket magáévá tette.

Ezután gróf Csáky Albin vallás- és közoktatási miniszter emelt szót s egy órai, igen kedvezően fogadott beszédben fejtegeti közoktatási programját, mely szerint a gymnasium alsó négy osztályában akarja eleve az egységes középiskola alapját megteremtteni; a felsőbb négy osztályban azután bifurcatio állna be, a szerint, a mint az egyes tanuló a görög nyelv tanulására jelentkez-e vagy sem.

Ez által már a közel jövőben fölsőlegessé leend a reáliskola, e helyett azonban a polgári iskola lesz fejlesztendő, hogy mindazokat fölvehesse s kiképezhesse, kik a középiskolába nem valók.

A görög nyelv kötelező tanulásának megszüntetése ezen reformoknak bevezetése; ez szükséges volt már annál is inkább, mert a görög nyelv tanításának kérdése fölvetetvén, az eddigi bizonytalanságnak véget kellett vetni. Különben is a javaslat nem teremt új állapotot, a mennyiben a reáliskolát eddig végzett tanulók is, ha a latin nyelvből pótvizsgát tettek (tehát görög nélkül) léphettek az orvosi és a jogi pályára is.

A miniszter beszédjének nagy része annak bizonyításával foglalkozott, hogy a görög nyelv tani-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Szöktetés.*)

Jules Ricard elbeszélése.

(Vége.)

Jean. Jó. Megteszem, a mit akar. Imádom . .

Yvonne hozzá simul. Jean átkarolja. Az asz-szonyka vállára hajtja a fejét s mélyen elgondolkodik. Egy darabig csöndesek mind a ketten, de ez idő sem mulik hiába. Egyszerre Jean, noha erőlködik, hogy visszafojtsa, nagyot ásít.

Yvonne (különös hangon, mely ékesszólóan fejezi ki, hogy nem érdekes előtte a dolog): Mi baja?

Jean: Azt hiszem, éhes vagyok. Nem volt időm ebédelni. Önnek se, ugye?

Yvonne (mély sohajtással): Nem nekem se. De mit tesz az?! . . . Kell-e az embernek ennie, hogyha szeret?

S minthogy ajkait csókra nyújtja, Jean csak-ugyan mngfeledkezik gyomráról. Yvonne-nak nincs szüksége feledésre, mert oly pompásan reggelizett, hogy akár a nagybójtnek is bátran nézhetne elébe.

*) „A hét” című társadalmi irodalmi és művészeti köz-löny 19-ik számából.

Mind a ketten hosszan elgondolkoznak.

D'Aisera Jean kapitány még nem jött teljesen magához abból a boldogsággal és aggodalommal vegyes megelégedésből, melyet neki az a bizonyos le-vél okozott. Milyen különös fordulatokat is ér meg az ember! Tegnap még bálozott de Surrian Yvonne-nál. Ki hitte volna, hogy huszonnégy óra múlva az övé lesz! Hisz hódolatát olyan rejtelmes kacérsággal fogadta. Sőt valósággal hidegen bánt vele s úgy lát-szott, mintha csak a szép Margellux udvarlása oko-zott volna neki örömet. Mennyire bosszantotta ez a vakmerő udvarlás! Hogy esküdözött magában: „El fogom felejteni!” . . . pedig tessék, a kedves kis te-remtés csak őt szerette! . . . Boldog Jean! Egy óra óta komolyan el volt határozva, hogy érette le fog mondani az állásáról. És jól teszi. Nincs az az áldo-zat, melyet Yvonne meg ne érdemelne . . . Egyéb-ként pedig szörnyen kíváncsi volt: mi bírhatta rá Surrianné asszonyt, hogy csak így hirtelenében meg-szökjék vele.

— Laroche! Laroche! — hangzik a vonatve-zető borizü hangja.

Yvonne fölemeli a fejét s lázasan kérli:

— Hogyan? Még csak Larocheban vagyunk?! Milyen lassan haladunk! Ugy szeretnék már messze,

messze lenni. Mit gondol, keresni fognak-e? Még nem keresnek, annyi bizonyos.

És félig megvetően, félig aggodalmasan néze-geti azt a rendőrt, a ki az állomáson köpenybe bur-kolózva áll őrt, s a kinek viaszos vászon kalapjáról csak egy csorog az eső.

Jean tovább fűzi gondolatait, s miután egy pil-lantással meggyőződött uti társuk mozdulatlanságáról, ilyen formán kezd kérdezősködni:

— De végre is, mi történt? Milyen körülmény-nek, milyen áldott körülménynek köszönhetem bol-dogságomat?

— Surrian ur felháborítóan viselte magát. Oh, ez az ember valóságos szörnyeteg! Ma délután bor-zasztó scénát csinált. Nem épen a szavai sértettek, de ön nem is képzelem, mire képesek a hozzá hasonló férfiak azzal a ridegséggel, mely a modorukban van! „Ha megint Margellux-szel táncolja a cotillont, ké-rem, viselje magát illedelmesebben, mint tegnap” — szölt. Igen, így mert szólni!

— Ah! . . . A cotillont is Margellux-szel tán-colta?

— Persze! Hát ön nem volt ott?

— A cotillon alatt nem. Már előbb haza men-tem. Elég volt nekem . . .

tása nem bir azon paedagogiai jelentőséggel, mely annak tulajdonittatik s a képviselőház a miniszter ez érvelését tüntető tetszés nyilváníttalásokkal s azon igen jellemző közbekiállással fogadta: „Szavazzunk” 16-kán a tárgyalás üres házában folytatott s végül a törvényjavaslat általánosságban elfogadtatott.

Zay Adolf bókokkal halmozza el a minisztert az egységes közép iskola eszméjének megalkotásáért, de miután e javaslatban nem képes az egységes középiskola megvalósítására vezető utat felismerni, azt kénytelen elutasítani.

Vadnay Károly a tervezett reform mellett foglal állást, míg Asbóth azon, általa nem óhajtott esetben, hogy a javaslat elfogadtatnék, a részletes vita alkalmából többféle módosítványt jelent be. Miután még Neppel és György Aladár a módosítvány ellen. Kőrösi igen hatásosan és drasztikusan mellette szólalt fel, mi Komlóssyt válasza indította, Andrassy Gyula gróf, ki ez alkalommal először szerepelt alelnöki méltóságában, az általános vitát befejezettnek nyilváníttotta.

Schwarz Gyulának, mint bizottsági előadónak s Kovácsnak mint egy külön vélemény beadójának zárszava után gróf Csáky miniszter még egyszer emelt szót, a javaslata ellen felhozott érveket cáfolva s fejtegetve azt is, hogy a javaslat életbe léptetése nem fog tetemes költségköltöt okozni, mire a ház a javaslatot óriási többséggel elfogadta.

Külföld.

A minap a „Times”, egy sensációs hire járta be az európai sajtót, mely nem csekélyebb dolgot ujságolt, mint azt, hogy az orosz czár eddigi politikájának irányát meg akarja változtatni s vissza akar térni a Romanow — család s a Hohenzollern — ház hagyományos szövetségéhez. Noha a komoly lapok e hirt nemcsak magában véve, hanem a német trónbeszéd világos szövegével szemben is valószínűtlennek, sőt meszeszerűnek declarálták, mégis mindenfelé beszéltek róla. Hogy e hír éle a hármass szövetség ellen irányul, az világos. Mert míg Oroszország nem keresi a szövetség minden tagjának barátságát egyaránt, nem lehet abban mást látni, mint e szövetség elleni tehetetlen manővert, mely annál ártatlanabb, mivel Caprivi minapi beszédében egészen a valóságnak megfelelőleg mondta e szövetségről, hogy mind mélyebb gyökeret ver az érdekelt népek meggyőződésében és érületében.

A „Times” hírével tartalmilag egészen ellenkezőt mondtak ugyan a német császár königsbergi pohárköszöntőjéről szóló tudósítások; de tendenciájuk ugyan az volt. Mint e beszéd hiteles szövegéből látjuk, a császár szavai sem harcziasak nem voltak, sem nem provokáltak sem Oroszországot, sem más államot. A német császár mindössze annyit mondott, hogy mindent elkövet a béke fentartására, de meg van győződve, hogy épen azért, ki e békét halomra döntene, nem kerülne ki oly alapos leczkét, melyet száz év múlva sem fogna elfelejteni. Ki tehet róla, ha ez általánosan mondott szavakat csak épen Oroszországra lehet vonatkoztatni s hogy az orosz sajtó ugyanazt teszi?

A megyei közigazgatási bizottság tegnapi üléséről szóló tudósításunkat helyszűke miatt csak a következő számban hozhatjuk.

Román lapszemle.

A n-szebeni „Telegraful Roman” újabb száma a románok kivándorlásával foglalkozik. Még Maros-Ujvár környékéről is kivándorolnak Romániába, holott azon a környéken a föld termékeny. Mit mondjon aztán a havasi nép, hol a föld sovány. „A román földész helyzete — úgy mond — hasonló az oláhországi parasztnak az 1711—1821 évekre eső sanyaru állapotához, midőn a görög vodák szolgálai bebarangolták az országot, s hazaérkezve, így szólottak a vajdához: „uj adókat, mert a nép hallgat és fizet.” Ezelőtt néhány évvel a kivándorlás csak a határszéli vidékekre szorítkozott, pl. a székelyek vándoroltak ki, a kik szintén láltak a czáraban egy darab kenyeret. Most a helyzet komolylyá változott, a kivándorlás a tilalom daczára általános lett úgy Ungariában, mint Erdélyben. Némelyek Amerikába, mások Romániába vándorolnak.” Nem-e a katonakötelezettség elől? Mi úgy észleljük itt Brassó vármegyében, hogy a hétfalusi ficsorások nem szeretik a hátultöltőt, sem a füstös, sem a füst nélküli puskaport. Aztán jobb lesz-e sorsuk azon románoknak, kik a termékeny Maros völgyéből vándorolnak ki? A romániai pör-lázadás megadja erre a feleletet. Romániában is nehéz most az élet, csak úgy, mint bármelyik más országban, úgy a földművesek, mint az iparosok és kereskedőkre nézve. Hanem ezt a legtöbb ember nem hiszi, míg meg nem próbálja.

A „Gazeta” 1848 május 15-éről ismétli azt a vezércikkét, melyet ezelőtt 11 évvel hozott volt. Ma is csak azt panaszolja, hogy nincs ma már az courageja a natiónak, minő 1848-ban volt, a midőn a szászok és Puchner a natió háta mögött állottak. Attól tart, hogy a natió elvesziti, ha mind így jár a világ sora, önbizalmát. A szegénységgel ne mentegetődjék a natió, mert ma már mégis csak gazdagabb, mint mint midőn jobbágy volt. Az a baj — így véli, — hogy az önérdék dicső korszakában élünk, csak zsiros falatok és keresztek után áhitoznak a natió fiai s így nem lelkesednek eszmékért, közügyért. Bezzeg 1848-ban egy maroknyi népség is tudott courageoskodni a natió szent ügyéért. Nem esik kétségbe a mostani nemzedék felől sem; a mag még egészséges. Az ellenség minden próbálkozása meghiusul, midőn e maghoz akar férközni. Természetes dolog, hogy az az ellenség — دشمن — mi magyarok vagyunk. Azonban a baj még sem jön az idegenek-től, — az idegenek is mi vagyunk — hanem a natiótól; az újabb nemzedék nem lelkesedik Axente Severuért. Hát ezt okosan is cselekszi. Mégis hiszi a „Gazeta”, hogy a tiszta forrást nem sikerülend megmérgezni, melyből az új nemzedéknek táplálkoznia kell.

Mit tehetünk mi arról, hogy a „Gazeta” 11 év óta hasztalan vesztegeti a nyomdafestéket! Ugy van, a lelkesedés nem bolondság.

Czenkalji.

NAPI HIREK.

A brassói kereskedelmi akadémia érettségi vizsgálatán mint miniszteri biztos idén Szterényi József m. kir. iparfelügyelő fog szerepelni.

Majális. A helybeli iparos ifjak önképző- és betegsegélyező-egylete f. hó 26-án (pünkösd másod

napján) a „Pap kutja”-nál betegsegély-alapjának gyarapítására zártkörű majalist rendez, melyre a meghívók már szétküldtek. A kik meghívót tévedésből nem kaptak s arra igényt tartanak, sziveskedjenek ez iránt az egylet fekete-utezai helyiségébe fáradni.

Eljegyzés. Bohus Pál apáczai ág. ev. lelkész f. hó 8-án jegyezte el Schmiedt Emilia kis-asszonyt Miskolcra. Gratulálunk!

Stanley — mint Londonból táviratilag jelentik — a napokban eljegyezte Miss Dorothee Tennaut festőnőt s már július elején szándékozik megtartani a menyegzőt.

Örülési roham. E hó 17-én d. u. 1 óra körül a következő kép tárult a Nagy-utca 508. sz. ház előtt a szemlélő elé: Az egyemeletes ház tetején kétségbeesve áll egy cseléd. Az egyik padlásablakból egy rendőr feje kandikál ki, a másik padlásablakból 2 kéményseprő buvik ki és hol letaszítani, hol a padlásablakon visszataszítani akarják a leányt. Az utcáról egy magas létra van a háztetőnek illesztve, lenn pedig vagy 200 ember nézi a tetőn történendőt. Azonfelül erős kezek tartják a tüztöltő-egylettől kölcsönkért mentőponyvát. Hosszabb dulakodás után a leányt betuszkolják a padlás-lyukon és pár percz múlva két rendőr kíséretében megy, illetve vonszol-tatik a leány a rendőri hivatalba és innen a szülők házába, hol örültségi jelei miatt őrizet alatt van. Egy más versio szerint a leányt eldöngette a házi kisasszony és egyszersmind följelentette a rendőrségnek. Erre a leány felszaladt a padlásra és ott állítólag fel akarta magát kötni. Ezt a háznép észrevette és rendőrért küldött. De a leány a padlás ablakán kibujt és el akart illanni.

Öngyilkosság. A zágrábi katonai növelében a helybeli zálogház becsüsenek, Waechter Károly urnak fia öngyilkos lett. A tett okát abban keresik, hogy a fiu az utóbbi vizsgán nem érte el a szülőitől kívánt eredményt.

Károly, román király az idei fürdő-évadot — a mint a „Sz. N.”-ben olvassuk — Borszéken szándékozik töltetni, mely körülmény bizonyára igen sokakat fog a kies fekvésű fürdőbe csábítani.

Kőhalmi hírek. A kőhalmi konyhasós- és kénesfürdő már megnyit s daczára az esős, hűvös napoknak mindennap annyan látogatják, hogy alig-alig lehet egy-egy kádfürdőhöz jutni. Egy hét múlva hideg fürdő is meg fog nyilni. — Az apróbb tolvajlások Kőhalomban is kezdenek meghonosodni. Azok az „ismeretlen tettesek” közelebből az állami isk. egyik tanítónőjétől emeltek el egy jókora csomó ruhaneműt; azután egyik kereskedőtől egy láda egész tartalmával együtt eltűnt; május 15-én meg a gör.-kath. esperes kamaráját dézsmálták meg.

Az aradi kiállításról. Aradon, mint már említettük, augusztus 2-ikán nyitja meg Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter az „Alföldi és délmagyarországi általános kiállítás”-t, melyet Arad város és megye védnöksége alatt a két törvényhatóság, az ipartestület, kereskedelmi kamara és gazdasági egylet kiküldötteiből alakult bizottság rendez, az aradi és temesvári kereskedelmi és iparkamarák területének bevonásával. A kiállítás külön e czélra emelt épületekben lesz elhelyezve s egyikeül ígérkezik a nagyobb regionális kiállításoknak. Lesz iparcsarnoka, mező-

— Elég volt? Micsoda volt elég? Az igaz, hogy rossz kedvűnek látszott.

— S mit gondol, ki volt az oka?

— Talán én? . . .

— Természetesen.

— És miért?

Jean (Nem tudva tartóztatni magát): Mert ön az egész éjjel azzal az ostoba Margellux-szel kaczerkodott!

Yvonne (magán kívül): Ön is! Épen mint Surrian ur! Ő legalább csak a cotillont vetette a szememre.

Méltósággal teljesen huzódik el Jeantól.

Hosszu, mély csend.

Jean (megértve, hogy javítani kell a helyzeten): Tudja, drága Yvonne, ha az ember oly távol van attól, a kit szeret, mint én voltam öntől . . . a rossz gondolatok maguktól jönnek. De most! . . . most már hiszek önnek. S tudom, hogy számíthatok a szívére.

A mi ezután következik: az hosszú sora a lehető leggyöngédebb szerelmi nyilatkozatoknak, melyeket a plaidekbe burkolt, de végre is felébrszthető degennek feszélyező jelenléte kevésbé tüntetővé

s nem oly ékesen szólóvá tesz, mint a hogy Jean szeretné.

— Dijon, tiz percz! Buffet! — hangzik a vonatvezető szava, mely állomásról-állomásra rekedtebb. És ez a két szótag: „buffet,” benső meglepéddel tölti el a Jean szívét.

— Valamit mégis kellene magához vennie. Ne szálljunk le?

— Köszönöm, menjen egyedül, — feleli Yvonne és fázékonyan huzza összebb felöltőjét.

Jean lerohan, és miután elfogyasztott annyit, a mennyit csak kilencz percz alatt lehetséges, megkönynyebült szívvél, vidáman tér vissza.

Utközben rápillant a sarokban ülő urra. Ez mozdulatlansága következtében teljesen megsemmisül szemeikben. A társalgást nyugodtabban folytatják halkan, de nem suttogva. Néhány közömbös mondat után Jean átöleli Yvonne-t, és ajkait keresi. Yvonne hirtelen elfordul, s keserűen mély megadással, így szól:

— Ön bort ivott!

S egy imádni való asszonynak, annak a szegény kis áldozatnak, a kit egy durva férfi lábbal taposott, egész finomsága ki van fejezve ebben a három szóban.

Jean ingerülten huzódik hátra, s pár perczig néma szemrehányással hallgat.

Yvonne (engesztelékenyen): Még mindig Margellux-re gondol? Miért olyan mogorva? Ne féltékenykedjék, nincs miért. Különben . . . méltósággal feleltem Surrian urnak. Kijelentettem, hogy válni fogok; azt válaszolta, hogy Pau-ba megy s időt hogy a meggondolásra. Oh, csak hogy már én el voltam határozva! . . . Persze, azt képzeltem, hogy önt boldogabbá fogom tenni. Ha valaki egy félesztendeig úgy kísér egy nőt mindenüvé, mintha árnyéka volna, ha naponta többször is örök hűséget esküdözik neki, azt hinné az ember, hogy mikor ahhoz így szól: „Utazzunk együtt!” — megőrül az örömtől, s megfeledkezik mindenről! . . . De nem . . . a férfiak olyan praktikusak! Azaz, hogy ön minden esetre igen praktikus. Mert mit ad ön nekem azért az áldozatért, hogy feladtam szabadságomat, helyzetemet a társaságban, és így tovább? Semmit. Csalatkozik, ha azt hiszi, hogy a szerelem olyannyira elvakít, hogy nem látom az örvényt, melynek nekimegyek . . .

. . . Ezt a monológot így folytatja jó hosszú ideig, és Jean csak néha-néha szakítja félbe, rövid s meglehetősen gyöngé észrevételeivel. A katonát ez a sok beszéd elsomoritja és elálmositja. Hosszu

gazdasági, gépcsarnoka, borászati, erdészeti, méhészeti pavillonja stb. Összesen tizenhét épületből fog állani a kiállítás telepe, melyet villamos fényvel világítanak meg esténként. Állatkiállítása lóversenynyel és állatvásárral lesz összekapcsolva. Borkiállításán a fillokszera által veszélyeztetett hírneves aradhegyaljai borok gazdag gyűjteménye mutatatik be. Lesz régészeti és művészeti tárgyak és szabadságharczi ereklyék kiállítása is. Ez utóbbi az egész országra kiterjed. A kiállítás iránt nagy érdeklődés mutatkozik s az előjelek után ítélve, igen sikerült lesz az. A kiállítással kapcsolatban sorsjáték is rendeztetik, melynek 50 kros sorsjegyeivel 300 arany értékű főnyeremény s azonfelül sok értékes tárgyból álló nyeremény érhető el. A kiállítás alatt lesz az ipartestületek, a kereskedő ifjak országos kongresszusa, a méhészek nagygyűlése, nagy lövészünnepély, kerékpárverseny, tornaünnepély, a gazdasztek országgyűlése és az aradi tizenhárom vértanu szobrának leleplezése. Az a közönség, mely az idén a nyári szünetet belföldi utazásra szánja, helyesen teszi, ha a marosparti szép várost keresi fel, mely nagyvárosias jellegénél fogva alkalmas nagyobb számú idegent is kényelmesen ellátni. A zóna igen megkönnyíté az utazást s különösen annak, a ki hazánk délkeleti vidékét még nem ismeri, nagyon ajánlatos az aradi kiállítás meglátogatása. Szép vidéket, fejlődött várost ismer meg s igaz magyar vendégszeretetet fog élvezni ama város falai között, mely már történelmi nevezetességű multja miatt is érdemes arra, hogy minden magyar ember megismerje és rokonszenvezzen vele.

Utazás Berlinbe, Hamburgba, Svédország- és Norvégiába. Mint már említettük, a m. áll. vasut menetjegyirodája július 2-án kirándulást tervez Berlinbe, Hamburgba, Svédország- és Norvégiába még pedig úgy, hogy a résztvevők tetszés szerint vehetnek részt az utazásban: csak Berlinig és vissza, vagy pedig rézt vesznek az utazásban a Nord Capig és vissza. Az utazás árai: Budapestről Berlinig, tartózkodás 3 nap és vissza ellátás nélkül I. oszt. 66 frt. II. oszt. 52 frt. Ellátással I. oszt. 96 frt. II. oszt. 74 frt. Budapestről Hamburgig tartozk. Berlin 3 nap, Hamburg: 1 nap és vissza ellátás nélkül I. oszt. 80 frt, II. oszt. 60 frt, ellátással: I. oszt. 110 frt, II. oszt. 85 frt. Budapestről a Nordcapig és vissza (32 nap teljes ellátással:) I. oszt. 660 frt, II. oszt. 550 forint.

A new-yorki „Germania” életbiztosító társaság az Egyesült-Államok társaságainak egyik legtekintélyesebbike, immár Magyarországon is megkezdte működését. Nevezett társaság 1860-ban lett New-Yorkban alapítva, és gyorsan felvirágozván, már három év előtt Ausztriában is nyert működési engedélyt. A newyorki „Germania” üzleti eredményeit a következő számok igazolják. Az 1889. év végén 226.319,585 márkára szóló 30.302 kötvénye volt érvényben, azokból Európára 91.341,281 márkára szóló 16,645 kötvény esett. A társaság vagyona, mely kizárólag elsőbbségekben, vagy a legszoli-

csend áll be, de aztán Yvonne megújuló erélyvel kezdi rá... oly lelki nagyságról téve tanubizonyosságot, melylyel a Jeané korántsem állhatja ki az összehasonlítást...

Nagyon el van törpülve, mikor a vonat a Lyon-Perrache-i állomásra berobog. Ekkor a plaidesomó megrázkodik s a földre csuszik. Az utas leveszi prémes sapkáját, s födetlen arcával, melyen a legnagyobb közömbösség tükröződik, a fiatal pár felé fordul.

— A férjem! — kiált fel Yvonne ijedten.

Jean katonás mozdulattal emelkedik fel.

— Üljön le, uram — szól mosolyogva a plaides ember. S aztán a fiatal asszonyhoz fordulva, így folytatja:

— Megváltoztattam a szándékomat, asszonyom: Nizzába megyek. S igazán nem sajnálom, hogy erre határoztam magamat, mert az ut Nizzába sokkal mulatságosabb, mint Pauba... Megvallom, nagyon érdekelték... De távozom, mert félek, hogy indiscret találok lenni, ha még tovább is maradok. Hanem kapitány, engedje meg, hogy valamire figyelmeztess. Önnek még két heti szabadságideje van. Fogadja meg a tanácsomat, ne adja még be a lemondását. Az ön ezredese jó barátom. Meghosszabbítottam a szabadságát... lássuk csak... három héttel... ez éppen elég lesz.

A plaides ember illedelmes komolysággal köszön és kiszáll a perronra.

dabb állampapírokban van elhelyezve, 63.010,347 márkára rug s ebből 6.000,000 Európában nyert elhelyezést. A díjtartalék a biztosított összegek 35%-ának felel meg és a biztosított összegek 28%-a tényleg rendelkezésre áll. A társaság díjtáblázatai és biztosítási módzatai kitűnnek méltányos voltak és különös előnyeik által. A magyarországi vezérképviselőség vezetésével Müller D. Lajos ur lett megbízva és irodái Budapest VI. ker. Gyár-utca 13. sz. alatt vannak. (186) 1—1.

T a n ü g y.

Az „Iskola és szülőház” című nevelés-oktatásügyi közlöny 5-dik száma gazdag és érdekes tartalommal megjelent. Mally Nándor „Család-iskola” cz. cikkében igen meggyőzően fejti ki azon feladat fontosságát, mely az iskola s különösen a népiskola támogatását illetően a családra vár s melynek teljesítése attól jogosan megkövetelhető. Geőcze Sarolta arról értekezik: „mi az oka annak, hogy az itteni gyermekek nyelvévréke oly feltűnően fejletlen és mi módon lehetne e bajon segíteni?” Az értekezés azon része, mely e füzetben foglaltatik, az első kérdést tárgyalja s az irónő rendkívül éles megfigyelő tehetségéről és ítélő képességéről tanuskodik. „A nép olvasmánya” Méhelytől ezen füzetben befejezést nyer. Igen sok megszívlelésre méltó mondott el író e cikksorozatában s mi is őszintén óhajtjuk, hogy kívánságai mihamarább megvalósuljanak. Tárca, Egyesületi élet, Vég h Mátyásnak egy levele a szerkesztőhöz a népies irányu művek terjesztő módjáról, Irodalom és Vegyesek képezik a füzet kiegészítő tartalmát.

A nagy-küküllő megyei tanítótestület bürkösi fiókköre f. hó 12-én Nagy-Selyken tartotta meg ez évi első gyűlését az állami iskola helyiségében. A tagok elég szép számmal gyűltek egybe. A kör tagjait s a megjelent érdeklődőket Konecz József elnök üdvözölte meleg szavakkal.

A gyűlés Balogh Fáni nagy-selyki tanítónő tanításával kezdődött meg d. e. 9 órakor. Az iskola IV. osztályában a „Tatárjárás” cz. olvasmány kezelését történelmi szempontból ismertette alakilag, mint tartalmilag teljes sikerrel. A gyűlés köszönetet mondott érte.

Az eltávozott jegyző Kiss Mózes tanító helyébe a kör Szabó Mózes megyesi állami isk. tanítót választotta meg egyhangulag.

A választást Jenne Ede megyesi áll. iskolai igazgató-tanító „Ellenbírálata” követte, a melyben nevezett újból kitünteti, hogy a gyenge elméjű gyermekek számára nemcsak emberbaráti, de egyszersmind hazafias kötelesség is külön iskolákat felállítani.

A nagy figyelemmel hallgatott felolvasás után a tárgy felett élénk eszmecsere fejlődött ki, de egyik fél sem tágitván, a vitás tárgy újból való megbirálása végett Bartha Mózes kis-kapusi tanítónak adott ki. Ezután Tiszovszki Dániel bürkösi v. tanító nagy tetszéssel fogadott szavazata következett. Végül 1 órakor a jövő gyűlés idejének és helyének meghatározása s egy néhány indítvány tárgyalása után a gyűlés közkedveltségű elnökének elttetésével véget ért.

Mielőtt soraimat azonban befejezném, nem hagyhatom szó nélkül gróf Bethlen Kálmán ur becses ajándékát, melylyel gyűlés után a kör tagjait meglepte. Az ajándék egy értékes abrosz, a melyet ki-sorsolás végett azon feltétel mellett adott át a körnek, hogy a sorsolás által begyűlendő összeg alapja legyen egy Nagy-Küküllő megyében létesítendő „Tanítói segélyalap”-nak.

Fogadja szíves adományozó e hazafias tettéért a körnek hálás köszönetét.

Jenne Ede.

Irodalom.

Az „Egyetemes könyvtár” című közérdekű irodalmi vállalatnak most megjelent 6 kötetét (31—36.) kaptuk Gross Gusztáv győri könyvkereskedőtől, mint a vállalat kiadójától. E hat kötet méltán sorakozik az „Egyetemes könyvtár” előbbi füzetéhez gazdag és változatos tartalmánál fogva.

A 31-ik kötet dr. Boross Gábornak, a nagyszombeni főgymnasium derék tanárának tollából hoz jeles tanulmányt Euripidesnek, a modern tragoedia megalapítójának műveiről. A 32-ik kötetben a magyar nép ajkán élő „Népdalok”-at találjuk egybegyűjtve. A 33-ik kötet Obernyik Károlynak, korán elhunyt jó-hírű színmű-íróknak „Örökség” című 5 felv. drámáját hozza. A 34-ik kötetnek czíme: „A nagy vá-

rosok földrajzi fekvéséről”. E tanulságos dolgotat dr. Roscher Vilmos jeles nemzetgazdászati író írta s dr. Szalay László fordította. A 35-ik kötetben Kosuth Lajos életét írta meg Szebesztha Károly, Zólyom megye tudós tanfelügyelője. A magyar történelem e kiváló alakjának életrajza vonzóan, érdekesen van vázolva, s bizonyára minden magyar embernek kedves olvasmányát fogja képezni, annival is inkább, mert a nagy száműzöttnek nemes egyénisége, önzéstelen, lelkes küzdelme a történetírónak pártatlan rokonszenvével van megörökítve.

A 36. kötet „Visszhangok” czim alatt Szulik Józsefnek költeményeit tartalmazza.

A beküldött példányok egyike igen diszes vörös angol vászonba van kötve, fekete nyomással. Így kötve egy-egy kötet ára 30 kr. S tekintve a diszes, izléses kiállítást, nem is drága. Fűzve pedig csak 10 kr. egy-egy kötet.

Évenként megjelenik 24 füzet, melyre a kiadónál előfizetni is lehet. 24 fűzött példány előfizetési ára 2 frt 40 kr. 12 példány 1 frt 20 kr. 6 példány 60 kr. A ki az előfizetési pénzt előre beküldi a kiadóhoz (Gross Gusztáv könyvkereskedő Győr) a füzeteket bérmentve kapja. Különben az „Egyetemes Könyvtár” egyes példányai minden hazai könyvkereskedőnél kaphatók.

Lampel R. cs. és kir. udv. könyvkereskedő kiadásában aug. elején Kassay Adolfnak „A földbirtokosok kézikönyve” cz. műve fog megjelenni, mely a földbirtokra, földbirtokviszonyokra vonatkozó legújabb törvényeket, miniszteri rendeleteket, a szokásjogot, curiai és pénzügyi, közigazgatási, bíróság döntvényeket a szükséges magyarázatokkal és irat példákkal fogja tartalmazni. A 22 ívből álló, nagy 8-ad rét alaku műnek megrendelési ára 2 frt.

Közzgazdaság.

A svájcz igyümölcsfa- és szőlő-művelésről.

(Folytatás.)

A svájcziai földjük alkalmas volta szerint minden európai gyümölcsnemet tenyésztnek. Naran- csot, fügét Wallisban és a déli tavak körül; gesztenyét az alpok innenső oldalán, a zugi és walleni tó körül; a szelidebb alpi rész egész rengeteg dióerdőket nevel, melyeknek természetesen inkább feldolgozható fája, mint gyümölcse gazdaságos. Csontár és bogyós gyümölcs leginkább az ország északi részében termeltetik igen nagy és szép tömegben.

Turgan cantonban, mely 18 geográfiai mértföld nagyságu, nem kevesebb mint 900,000 gyümölcsfa van, ebből minden lakóra 10 darab s minden hold földre 6—8 drb esik. Ezen gyümölcsfák évenként közép-számítással közel 2 millió frankot hoznak be, úgy, hogy bennök 4 millió frank kamatozik.

Egyes birtokos 1200—1600 frankot vesz be csupán cseresznye terméséből. Bazel vidékén körülbelül 411,000 fa van, minden emberre esvén 8 drb; s ezek 1.230,000 frankot hoznak be évente. Argau cantonban 1.800,000 gyümölcsfa van, mely 3 millió frankot jövedelmez. Luzern legkevesebb 1.030,000 frankot vesz be gyümölcsterméséből. Az összes svájcz termést évenként 20 millió sesterre teszik, esvén minden főre 8 sester.

Könnyen láthatni ezekből, mily kincs az oda-való gazdaembereknek gyümölcsfája. E roppant tömegből igen keveset esznek meg nyersen a lakosok; legnagyobb részét mustnak készítik, a többi részint vásárokon, részint a külföldön kel el; 1862-ben pl. csak Friedrichshafenben 150 ezer mázsát vettek meg. Igen sok aszaltatik meg, leginkább a graubündeni és zürichi cantonban. A cseresznye pálinka pedig Bazel, Zug-Schvitz és más cantonoknak egyik főkereskedelmi czikke. Jóllehet a gyümölcs mint élelmi-szer nem nagy jelentőségű, mégis nagyra becsült és egészséges járuléka szegények és gazdagok étkezésének. Mint üditi és eleveníti fel ez a szomjazót, a munkában elfáradottat forró nyárban és meleg őszi napokon, s minő jóltevő szer ez a betegnek erős lázában. A földművesnek a megszáritott és újra megfőzött gyümölcs kellemes változatosságot hoz gyakran sovány eledeléhez, az ifjúságnak pedig mindenütt kellemes nyálánsága ez.

Svájczban mint must jó bort pótol a népnél s erős munkájához nélkülözhetetlen. És mily széppé teszik az egész vidéket a gazdagon diszló, jól mivelt gyümölcsösök! Nincsen szebb ékesség, mint ezeknek messzire látszó virágzása, vagy nevető gyümölcsei, melyek alatt a fának szélesen kiterjedt koronája csak úgy hajladozik.

A méhekre nézve ez a virágtenger valóságos paradicsom. Hetek hosszan közte zibongnak s hordják a drága mézet köpükbe. Azonközben pedig mig nyalakodnak, szedegetnek és millió virágocskát megkutatnak, szőrös testrészeikkel észrevétlenül hordják át a virágok porát a bibeszárakba és eszközlik az által azt, mikép a gyümölcsözés sokkal tökéletesebb lesz, elannyira, hogy méhgazdag gyümölcsös vidékeken mindig bővebb a termés, mint a hol ez fordítva van; a földmives pedig több mézet és több gyümölcsöt is nyer. Ezenfelül a kiterjedt gyümölcsösök egészségesebbé és hatályosabbá is teszik a vidéket. Oda vonzzák a jótékony esőt és harmatot, s igen szép mennyiségű tüzi- és szerszámfát is szolgáltatnak évente, mely a faszegény vidékeken nem kis értéket képvisel.

A zürichi-tó két partján 10 mértföld hosszúságban mind szőlővel van koszorúzva, melyekben szebbnél szebb nyári lakok diszlenek. Volt igazgató tanárom a szőlő tetmelésre vonatkozó főbb és jelesebb felvilágosításai közül a következő szőlő mivelési el-

járásukat jegyeztem le. Ők a szőlőfákat soha sem fedik el; mert a legnagyobb téli időben is itt a tó-partján a hőmérséklet 14°. Reaum urnál alább nem száll, annyit pedig a szőlő fája is kiáll. Tavasszal, illetőleg február közepén megjelenik a Fön nevű déli szél, egy hét alatt elolvastja a havat, és annyira fölszárítja a földet, hogy márczius elején már a szőlő munkához lehet fogni. Első munka a metszés.

(Folytatása következik.)

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor
Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor;

b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 20-án.

Román papírpénz à 20 frank	9-34	vétel 9-37	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-30	„ 9-34	„
Napoleon d'or (aranypénz) . .	9-37	„ 9-40	„
Török lira	10-58	„ 10-63	„
Arany	5-50	„ 5-53	„
Orosz papírrubel	1-32	„ 1-33	„

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMEÉNYEK.

Szám 828.—1890.

Haszonbéri hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező alsó-porumbák birtokcsoport, gazdasági és laképületekkel együtt, 1891. év január 1-től számítandó 6 egymásután következő évre haszonbérbe adandó lévén, ez iránt 1890. év június hó 30-án d. e. 9 órától kezdődőleg alulírott igazgatóság hivatalos helyiségében Fogarason zárt írásbeli ajánlati tárgyalás fog megtartatni, melyre az érdeklődők ezzel következő közlése mellett hivatnak meg:

1. A bérbeadó birtok 3 külön álló tagosított, mindazonáltal egymáshoz nagyon közel fekvő birtokból és Alsó-Porumbák községében kiterjedt belsőségből áll, nevezetesen:

a) alsó-porumbák határban	287 hold	854 egy, tagban
b) alsó-felső-porumbák határban	170 „	1304 egy, „
c) skoré-szeráti határban	251 „	923 egy, „

együtt 709 hold 1481.

Ezen mezőgazdasági birtoknak körülbelül 1/4-része rét a többi szántó.

2. Ajánlatok zárva pecsét alatt az ajánlott bérösszegnek 10%-jával mint bánatpénzzel és 50 krajczáros bélyeggel ellátva, legkésőbbben 1890. június 30. délelőtt 1/2 9 órájáig adhatók be ezen igazgatóság pénztárába. Kivül az ajánlat borítékán a birtok, melyre az ajánlat tétellett s a becsatolt bánatpénz összeg kiírandó. Később érkezők vagy utó ajánlatok, szintugy távirati ajánlatok el nem fogadtatnak.

3. Ajánlati lehet akár az egész birtokcsoportra, akár pedig a három összefüggő a fenti 1 pontban a., b., c. alatt jelzett birtokok egyik vagy másikára, külön-külön, azon megjegyzéssel, hogy az a. alatti alsó-porumbák birtok teteshez az ugyanazon községben lévő belsőség összes gazdasági épületekkel is tartozik s e belsőség az itt levő külsőségtől elválaszthatatlan.

4. Fentartja magának a bérbeadó államkincstár képviselője azon jogot, hogy a beérkezendő ajánlatok közül tekintet nélkül az ajánlott összegre, szabadon választhasson, s mig az ajánlattevő ajánlata által bánatpénze erejéig kötelezve marad, addig a bérbeadó igazgatóságra nézve a fensőbb jóváhagyás fentartatik.

5. A bérleti feltételek alulírt igazgatóságnál Fogarason a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Fogarasi, 1890. május hó 1-én.

(152) 3—3

A fogarasi m. kir. ménesbirtok igazgatóága.

Kérem olvasni!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy Nagy-utca 540. h. sz. a. levő bolti helyiségek egyikében saját nevem cipész-műhelyt nyitottam, a hol mindentféle e szakba vágó rendelést elfogadok.

Férfi- és női cipőket, legesinosabb kiállításban páronként következő árakban készítek: 3 frt 50, 4 frt, 4 frt 50, 5 frt, 5 frt 60 frt és 6 frt 50 kr.

A cipők jó minősége- és tartósságáról kezeskedve és pontos kiszolgálást biztosítva, ajánlom magamat a t. cz. közönség eddigelé is nekem nyújtott pártfogásába.

Kiváló tisztelettel
Biró Gyula.

Minden dohánytözsdében és diszáru-üzletben.

(47) 12—26

A legjobb
Brünni szöveteket
szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns
tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 meteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:
• 4.80 frt. közönséges •
• 7.15 frt. finom •
• 10.50 frt. finomabb •
• 12.40 frt. legfinomabb •
valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknél, előírás szerinti osztók hivatalnokok számára, mosható ezernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállításiért kezeskedik vállaltatik. (57) 25—40

Minták ingyen s bérmentve.

Máriazelli gyomor cseppek,
legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

egy 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési rákár: Brády Károly gyógyszerészre Kremser (Morvaország).

Óvás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok féleképen utánoztatnak s hamisítatnak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasításán az is fel van tüntetve, hogy az Kremserben, Gúzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazelli Labdacsok.

A Keményszék és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásuaknak bizonyult labdacsok is, sokféle képen hamisítatnak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremseri gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért, csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagának összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.
A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsok kaphatók
Valódi minőségben kaphatók: Brassóban Goos J. Kelemen F. a »Fehér templomhoz« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H. és Kugler a Hygieához cz. gyógyszerüzletében, Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszúfalun Jekelius Gusztáv gyógyszerüzletében; Fűdvárt Schneider Vilmos gyógyszerésznél; Kolomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Sepsiszentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 19 43

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.